

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra To verdener (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "To verdener", i Hjortø, Knud: *To verdener*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2008, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_18-shoot-idm140047357637248.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: To verdener

Helga sad hjemme i sit værelse og sammenlignede de to billeder, det gamle og det nye. Hun *vilde* synes bedst om det gamle, det havde hun bestemt, det vilde hun blive ved med. Men det billede skulde ikke vises ham, og dets historie skulde han aldrig høre. Hun var nedslået; hans sidste ord havde været en bitter trøst for hende, det var sagt med en myndighed, der gjorde hende lille. Det vilde nok visne; hun troede ikke mere på alt det, hun havde indbildt sig; hans ord havde gjort det til tomt fantasteri, så stor var han. Men det var godt. Når det skulde visne, så var det bedst straks. Men det billede skulde han ikke se; det var vel synd, men hun kunde ikke.